Rubinstein

spelade Mozart och Schumann i Konsertföreningen på onsdagskvällen. Han kan båda mästarna perfekt, det vet vi, och hans prestationer denna gång overraskade inte genom sin gestaltning, men nog är det märkvärdigt att man kan hantera en flygel så vitalt och glänsande när man är över sjuttio år. Rubinstein anses vara specialist på Chopin, och det råder intet tvivel om att han vet vad polacken har tänkt och velat säga, men han känner till så mycket om andra tonsättares avsikter och resultat att man skulle vilja påstå att han närmast är specialist på allting.

Nils Grevillius ledde konserten med sin vanliga regementstrumslagarspänst och öppnade kvällen med uvertyren till "Fidelio", denna tråkiga introduktion till en tråkig opera. Mellan Mozart och Schumann stack han in Alfvéns "Dalarapsodi", det virtuositetsnummer där tonsättaren försökte överträffa sin "Midsommarvaka", ett företag som inte kunde lyckas. Båda rapsodierna är enormt skickligt skrivna, men "Midsommarvaka" har ungdomens eld och gnista, medan dalafantasin verkar gubbdröm.

Curt Berg